

Hlasování dopisem - brutální podvod. Fialova mafie + Pávek a jeho ústavní soud. Rozhodne se v Mnichově a v New Yorku...o nás bez nás

- editor007 | 28. června 2024

ČESKO: Vládní zákon o zavedení korespondenčního hlasování pro držitele českého státního občanství (v drtivé většině případů nejde o české občany v pravém a původním smyslu tohoto slova) v klíčových českých volbách (Sněmovna, prezident republiky, Evropský parlament) žijící dlouhodobě nebo trvale v zahraničí prošel Poslaneckou sněmovnou a míří do Senátu.

Tam proti němu nelze očekávat výraznější odpor, jakkoli se jistě najde pár statečných senátorek a senátorů, kteří pro něj ruku nezvednou.

Finální razítko na tento nebezpečný a účelový protiústavní paskvil pak dá prezident Pávek, který ke svému případnému znovuzvolení prezidentem ČR bude hlasy ze zahraničí rovněž potřebovat jako sůl.

už nebudou mít naši lidé ve s vlasti šanci proti protektorům Fialova Gangu pěti

Vládní zákon o zavedení korespondenčního hlasování pro držitele českého státního občanství (v drtivé většině případů nejde o české občany v pravém a původním smyslu tohoto slova) v klíčových českých volbách (Sněmovna, prezident republiky, Evropský parlament) žijící dlouhodobě nebo trvale v zahraničí prošel Poslaneckou sněmovnou a míří do Senátu.

Tam proti němu nelze očekávat výraznější odpor, jakkoli se jistě najde pár statečných senátorek a senátorů, kteří pro něj ruku nezvednou.

Finální razítko na tento nebezpečný a účelový protiústavní paskvil pak dá prezident Pávek, který ke svému případnému znovuzvolení prezidentem ČR bude hlasy ze zahraničí rovněž potřebovat jako sůl.

Je to paradox. Tento špičkový předlistopadový rozvědčík Varšavské smlouvy byl mj. cvičen na boj proti zrádným československým emigrantům na Západ, na to, jak je zpravodajsky vytěžovat a jak jim v případě problému „po mašinovsku“ podržít krk. Nyní tento bezectný převlékač kabátů v honbě za jejich hlasy nebude váhat zakroutit krkem české ústavě.

Pokud zákon o korespondenční volbě napadne skupina poslanců nebo senátorů u ústavního soudu - může dojít k naprosto bezprecedentní situaci. Jelikož stížnost nemá odkladný účinek a vzhledem k tomu, jak dlouho obdobná řízení trvají, může se stát, že konečný verdikt bude vyneseno až po volbách do Poslanecké sněmovny v říjnu příštího roku. A i kdyby - hypoteticky - Pávkův a Fialův ústavní soud zrušil tento zákon jako protiústavní, nemá jeho rozhodnutí zpětnou platnost a výsledky voleb proběhnuvších dle protiústavního zákona budou platné.

A vláda vzniklá na jejich základě bude legální. Ovšem její legitimita bude nulová, včetně legitimacy všech jejích rozhodnutí. Bude to neudržitelný stav, prohloubení studené občanské války hrozící kdykoli přejít do horké fáze. Přičemž vyvolání případných předčasných voleb bude zcela na libovůli vládní většiny v Poslanecké sněmovně.

Průlom a pád

Návrh vládních poslanců na zavedení korespondenčního hlasování do českého volebního systému je nejnebezpečnějším průlomem do našeho ústavního systému v historii novodobé České republiky. Je to atentát na českou ústavu, pokus o svévolné přepsání našeho ústavního rámce a ústavního zřízení. Jde současně o pokus o změnu našeho politického systému. A tudíž, z logiky celé věci, lze síly, které tento návrh předkládají, označit jako síly antisystémové. Přestože toto označení si patentovala Pětikoalice a její mediální nohsledi jako nálepku pro své politické a názorové oponenty.

Jde o úplné pošlapání nejzákladnějších principů, na kterých naše ústavní právo a současné zřízení stojí. Pokud bude uveden do praxe, nebude již možné hovořit v souvislosti s volbami a s vládní většinou, která v budoucnu vznikne na jejich základě, o standardní demokracii. Protože demokracie se opírá o jeden základní princip: A tím jsou svobodné a spravedlivé volby znemožňující manipulace a podvody při hlasování a sčítání hlasů.

V případě standardní (konzervativní) demokracie jde o takové nastavení volebního systému, volebního procesu a volebních pravidel, které umožňuje včasné odhalení jakýchkoli pokusů o volební podvody a manipulace a které zároveň obsahuje takové kontrolní a přezkumné mechanismy, které znemožní, aby pokusy o tyto podvody a manipulace měly vliv na konečnou podobu volebních výsledků.

Toto vše zavedením korespondenčního hlasování padne.

Privilegia těm, kdo s námi nežijí

Tím pádem už nebude lze mluvit o vládní či parlamentní většině vzniklé demokratickým a nezpochybnitelným způsobem. A to bude pro náš politický systém a zbývající důvěru občanů v něj naprosto devastující.

Krátce připomeňme, proč je (jakákoli) korespondenční volba protiústavní:

- Porušuje ústavní zásadu rovnosti – tedy princip, podle kterého má každý volič jeden hlas a váha všech hlasů je stejná. Což znamená, že každý volič má ve volbách stejné možnosti a stejné podmínky hlasování.
Porušuje ústavní zásadu přímosti volebního práva. Jde o princip, dle kterého je příslušné hlasování prováděno vždy přímo konkrétním a jasně identifikovatelným voličem. Právo volit nesmí být žádným způsobem převedeno na jinou osobu. V České republice nelze volit v zastoupení.
- Porušuje ústavní požadavek tajnosti hlasování. Tato zásada znamená, že nesmí být možné jakkoli spojit voliče s odevzdaným hlasem a že nikdo nesmí vědět, jak konkrétní volič hlasoval. Jde o tajnost hlasování a ochranu voliče před jejím narušením jak ze strany soukromých osob a subjektů, tak ze strany státu.
- Všechny tyto základní ústavní principy vládní zákon o zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí hrubě porušuje. Přiznání práva korespondenční volby tzv. zahraničním Čechům není naplnění jakéhokoli jejich ústavního práva, ale neopodstatněným privilegiem. Všichni tito lidé dnes volit mohou na českých velvyslanectvích a konzulátech.

I když ve velké většině případů v ČR nežijí, nikde zde fyzicky nebyli ani nebudou, a tudíž ani nikdy neponesou důsledky své volby. Ty ponese pouze my, co tady žijeme, platíme zde daně a dýcháme s naší vlastí v dobrých i ve zlých časech.

Šek pro kmotry

Vládní návrh porušuje ústavní zásadu rovnosti volebního práva i zavedením asymetrického dvojího typu volby: ústavně správný fyzický prezenční způsob a protiústavní korespondenční způsob. A

zároveň určitou skupinu občanů neoprávněně zvýhodňuje oproti skupině jiné, jelikož takzvaní zahraniční Češi budou mít na výběr ze dvou způsobů, jak ve volbách hlasovat.

Mimořádně nebezpečné dopady bude mít zavedení korespondenčního hlasování ze zahraničí i na samotný volební systém v České republice, respektive na podobu volebních výsledků a složení Poslanecké sněmovny. Jde o to, jak by zavedení korespondenčního hlasování ještě více prohloubilo již tak katastrofální dopady přepočtu hlasů ze zahraničí na volební výsledky.

Nyní je to tak, že před každými všeobecnými volbami je vylosován jeden český kraj a všichni voliči hlasující v zahraničí si vybírají z kandidátních listin politických stran zaregistrovaných v tomto kraji. Což může výrazně asymetrickým a neakceptovatelným způsobem ovlivnit konečný výsledek voleb těch, kdo zde žijí. Ostatně už se tomu tak v minulosti stalo.

V letech 2006 a 2017 totiž způsob přepočtu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty v konkrétním vylosovaném kraji zvrátil výsledek voleb – a tím i podobu následné vlády. Ve volbách 2006 tak nedisponovala většinou 101 mandátů v Poslanecké sněmovně zvažovaná koalice ČSSD/KSČM, jak by tomu bylo na základě výsledku hlasování v ČR, ale poměr mandátů 100 na 100 vygenerovaný hlasy ze zahraničí umožnil Topolánkově ODS nákup dvou sociálnědemokratických přeběhliků a následné ustavení kmotrovské vlády ODS/KDU-ČSL/Strana zelených.

V roce 2017 by zase bez hlasů ze zahraničí disponovala hnutí ANO a SPD 101 hlasy, a následný povolební vývoj i podoba vlády by byly jiné, než v případě, kdy kvůli zahraničním hlasům měly dohromady pouze 100 hlasů a většinovou vládu vytvořit ani teoreticky nemohly. A to šlo vždy o jeden jediný mandát, protože zahraničních hlasů bylo maximálně kolem cca patnácti tisíc. Pokud po zavedení korespondenční volby přibude ze zahraničí např. veřejně ministrem vnitra Rakušanem uváděných a předpokládaných tři sta tisíc, mluvíme již o dalších dvanácti (!) poslaneckých mandátech. A to už může s výsledky voleb i podobou budoucí vlády zamávat skutečně zásadním způsobem.

Přesně o tohle vládě jde, to je hlavní motivace protiústavního zákona.

Deset krajů nebude mít šanci proti čtyřem

Systém přiřazování zahraničních hlasů do náhodně vylosovaných českých krajů je od základu špatný bez ohledu na to, jestli se hlasuje jen fyzicky, nebo i korespondenčně. Vládní poslanci nejprve navrhovali, aby se po zavedení korespondenční volby ze zahraničí hlasy nově přidělovaly do vylosovaných dvou ze čtyř největších českých krajů. Později došlo k dílčí úpravě a tyto zahraniční hlasy mají být napříště rozděleny do všech čtyř největších českých krajů: Tedy do Prahy, Středočeského, Jihomoravského a Moravskoslezského kraje.

Ve třech z těchto krajů dlouhodobě totiž získávají strany současné vládní koalice nejlepší výsledky. Takže je určitě jen úplná náhoda, že si je chtějí ještě takto uměle vylepšit. Jde o již ničím nezakryvané brutální sociální a volební inženýrství. Vždyť ve zmíněných čtyřech největších volebních krajích se už nyní volí celkem 95 poslanců, tedy skoro polovina Poslanecké sněmovny.

Poté, co sem budou přičteny i zahraniční hlasy včetně těch korespondenčních, budou tvořit poslanci v nich zvolení výrazně nadpoloviční část Sněmovny – a zástupci zbylých deseti krajů naopak budou ve značné menšině. Což opět flagrantně odporuje zásadě rovnosti volebního práva – i v tom smyslu, jak ji definoval náš Ústavní soud, který naposledy v nálezi z roku 2021 konstatoval, že volič nesmí být diskriminován na základě toho, v jakém kraji žije či volí. Navíc bez nadsázky platí, že ve čtyřech největších krajích se české volby do Poslanecké sněmovny rozhodují.

Jde o další nepřipustné znevýhodnění deseti menších českých volebních krajů a o další jasně

protiústavní moment zákona. Jehož důsledkem bude nejen pokles počtu mandátů pro malé a středně velké kraje, ale i zvýšení tzv. přirozeného volebního prahu v nich, tedy kvora hlasů, které je nutné překonat pro získání alespoň jednoho poslaneckého mandátu v kraji. Už nyní je v menších krajích nutné na jeden mandát získat 7-12 % hlasů, což už samo o sobě je značně problematické a diskriminační. Po zavedení korespondenční volby ze zahraničí to bude ještě horší.

Účelová vypočítavost

I na problému převodu zahraničních hlasů na poslanecké mandáty je vidět, jaké obrovské a neakceptovatelné problémy přinášejí korespondenční volby. A není vůbec žádnou nadsázkou, že pakí se o podobě a složení české vlády už definitivně nebude rozhodovat u nás doma, ale v Berlíně, Mnichově, Bruselu, New Yorku a Montrealu.

Všichni čeští občané musí mít ve volbách stejné a rovné podmínky. Musí existovat všeobecně sdílená garance, že hlasují jasně identifikovatelní jedinci, čeští občané, kteří mají beze všech pochybností volební právo dle české Ústavy. Korespondenční hlasování toto všechno mění, neguje a destruuje.

Je rovněž absolutně nepřijatelné, aby byť i jen teoretickou šanci zvrátit volební výsledek vygenerovaný občany v ČR měli občané trvale žijící v zahraničí. Tedy cizinci, jakkoli disponující českým pasem a - vedle občanství cizího státu - i českým občanstvím (což je už samo o sobě zvrhlost, pozn. PP).

Znovu zdůrazněme: Češi žijící v zahraničí možnost účastnit se českých voleb už dávno mají - na našich zastupitelských úřadech. To je zcela ústavně konformní, a kdo chce, tak této možnosti využije. Cesta na ambasádu jednou za několik let není nepřiměřenou cenou za možnost ovlivnit politický vývoj v zemi, kde ani trvale nežijí. Kvůli lidem, kterým účast ve volbách nestojí za cestu na velvyslanectví, vláda pošlape základní ústavní principy volebního práva.

Důvod je až primitivně jednoduchý: Katastrofálně doma nepopulární Fialova pětikolka doufá, že jí zahraniční hlasy příští rok ve volbách do Poslanecké sněmovny zachrání. Věří, že tento protiústavní podvod jim dá možnost znovu sestavit vládu ve stejném složení.

Konec hry na demokracii

Filosof Nicholas Taleb napsal: „Všichni voliči by měli mít svou kůži ve hře.“. Toto rozumné pravidlo pětikoaliční návrh zásadním způsobem narušuje. Korespondenční volba ze zahraničí je tudíž ještě mnohem nebezpečnější, než by bylo zavedení korespondenčního hlasování pouze na území ČR. I to je nepřijatelné, protože by šlo o porušení Ústavy v oblasti zásad volebního práva a vytvoření prostoru pro volební podvody, které nelze bezesbytku odhalit a potrestat.

Korespondenční volba ze zahraničí k těmto dvěma nebezpečím přidává ještě třetí, to největší a nejhorší: Odevzdává rozhodování o budoucí podobě klíčových ústavních orgánů ČR - prezidenta, Poslanecké sněmovny a vlády - do rukou lidí, kteří zde nežijí, neplatí daně, neponesou důsledky svého hlasování a jejichž hlavní lojalita zkusta patří cizím státům (a informace o své vlasti dostávají téměř výhradně ze zkorumpovaných korporátních médií, pozn. PP).

Jde jednoznačně o největší ohrožení demokracie po roce 1989.

Fakticky o její konec.

AUTOR: TOMÁŠ DOLEŽAL

[ZDROJ](#)